

ΚΡΙΤΙΚΗ

Δε Laundry Basket του Σπύρου Αγγελόπουλου στα Δύο Χωριά

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΟΡΟΖΕΝΙΔΗ

Η Αλεξάνδρα Κοροζενίδη επισκέφτηκε και γράφει κριτική για την έκθεση του Σπύρου Αγγελόπουλου στα Δύο Χωριά.

Η έκθεση Δε Laundry Basket του εικαστικού και περφόρμερ Σπύρου Αγγελόπουλου είναι μία ιδιόμορφη έκθεση που δίνει λόγο σε μορφές του περιθωρίου, στους αντι-ήρωες, τους χαμένους της ζωής που τους αντιμετωπίζουμε ως θέαμα ή ως άξιους περιγέλου ενώ συχνά αποτελούν κομμάτι τόσο του εαυτού μας όσο και του φαντασιακού της σύγχρονης κοινωνίας. Τα «άπλυτα» ρούχα που κρέμονται στην είσοδο της έκθεσης σαν τις σημαίες που μοιάζουν με διακοσμητικές γιρλάντες σε εθνικές επετείους και υπάρχουν σε άλλα σημεία της έκθεσης είναι και τα άπλυτα του θεατή και της κοινωνίας.

Στημένη σαν ένα σκηνικό με τα έργα να λειτουργούν ως αντικείμενα θεατρικής παράστασης ή περφόρμανς, η έκθεση στην οποία εισέρχεται ο θεατής ως παρατηρητής αλλά σταδιακά βρίσκει το δικό του αποτύπωμα ή αντανάκλαση είναι ένας μικρόκοσμος, το «λυόμενο» και συνεπώς επισφαλές, σπίτι των χαμένων της ζωής, των αδύναμων δυνατών, των μη χαρισματικών ή μη ευνοημένων χαρακτήρων που ο καλλιτέχνης αντίλη από την λαϊκή παράδοση και από την σύγχρονη μαζική κουλτούρα, χωρίς να κάνει διακρίσεις ανάμεσα στο τότε και στο σήμερα, στο ελληνικό και το διεθνές. Στο ρεπερτόριο των χαρακτήρων του Αγγελόπουλου συγκαταλέγονται τόσο ο Καραγκιόζης όσο και ο Βαλταν, φιγούρες ενίοτε υβριδικές από το ρεπερτόριο των κομικς, της λογοτεχνίας ή των λαϊκών και σύγχρονων θρύλων.

Η έκθεση δεν εξαντλείται στη μονοσήμαντη κοινωνική κριτική γύρω από το αποδεκτά άξιο ή ανάξιο αλλά αναδεικνύει αναπάντεχες συνδέσεις και πολλαπλά νοήματα. Προκαλεί συναισθηματικές διακυμάνσεις και αμφιταλαντεύσεις ανάμεσα στο εύκολο και το αμήχανο γέλιο, την ανεμελιά και την μελαγχολία, την υπερκοχή και την ανασφάλεια, το ατομικό και το συλλογικό, θίγοντας ουσιαστικά το υπαρξιακό ζήτημα της θέσης του ατόμου στον κόσμο και της σχέσης με τον συνάνθρωπο και το κοινωνικό σύνολο.

Τα λαμπερά χρώματα, το παιχνίδι (πολλά έργα παραπέμπουν σε λούνα παρκ), το ρετρό στοιχείο που όμως δένει πάντα με το παρόν, υποδηλώνουν μία παιδικότητα και αφέλεια, εντέλει όμως σηματοδοτούν μία συμπάθεια για τον άνθρωπο. Ο καλλιτέχνης προτάσσει επίσης την δύναμη της φαντασίας. Αυτή η φαντασία κατακλύζει τα έργα, τους συμβολισμούς και τα μοτίβα τους. Χαρακτηριστικό είναι και το στοιχείο της χειρωνακτικότητας που εμμέσως υπογραμμίζει την μαστοριά της λαϊκής τέχνης, και κατ' επέκταση, το έμπρακτο, την καθημερινότητα, τη ζωή και αντιλαμβάνεται την τέχνη ως πράξη ή συμβάν.

Από αυτό το σημείο ξετυλίγεται ένας βασικός προβληματισμός που διατρέχει υπογείως την έκθεση: δηλαδή, τί είναι κουλτούρα. Υπάρχει η υπόνοια ότι η σύγχρονη μαζική κουλτούρα είναι, τηρουμένων των αναλογιών, αυτό που ήταν κάποτε η λαϊκή κουλτούρα. Υποκαθιστά την λαϊκή κουλτούρα που με μικρές εξαιρέσεις είναι πλέον φολκλόρ, δηλαδή τελείως αποκομμένη από την ίδια την ζωή και αποτελεί αντικείμενο μελέτης για την διανόηση και την τέχνη. Τίθεται έτσι το ερώτημα το κατά πόσο η «υψηλή κουλτούρα» μετέχει στην αποκοπή της τέχνης από την ζωή είτε μέσα από την αισθητικοποίηση είτε μέσα από την εννοιολόγηση. Ο Σπύρος Αγγελόπουλος, επιχειρεί με αυτή την έννοια να επαναποδοθεήσει την λειτουργία της ίδιας της τέχνης και το ρόλο του καλλιτέχνη με τον ίδια λογική που αμφισβητεί τους συμβατικούς διαχωρισμούς ανάμεσα σε διαφορετικές πτυχές της ζωής και τύπους ανθρώπων.

Η έκθεση Δε Laundry Basket είναι ανοιχτή στο κοινό με ραντεβού έως τις 11 Απριλίου.